Stalin - by A R Murugadas

Back

Year Released	: 2006
Language	: Telugu
Actors	: Chiranjeevi, Trisha
Music Director	: ManiSharma
Director	: A R Murugadas
Reviewer	: Parthu

ఈ పేజీని పంపండి

పేరు లో వున్న పవర్ సినిమా లో కనపడలేదు. ఆశయం లో కనిపించిన కసి ఆచరణ లో కనపడలేదు. ఇదీ స్థూలం గా జరిగింది. కథ అందరికీ తెలిసిందే ఈసరికి. "మూడు ఒకట్లు కలిస్తే మూడు కోట్లు అవుతారు", "చేయి, చేయి కలుపు..చైతన్యం మేలుకొలుపు" చెప్పుకోవడానికి బావుంది, చూడ్డానికే ఇబ్బంది గా వుంది.

సదరు స్టాలిన్ గారు కార్గిల్ లో చూపిన ధైర్య సాహసాల కి ప్రభుత్వం "నువ్వు మరీ అలా ఒక్కడివే దూసుకెళ్ళిపోతే, మిగతా వాళ్ళంతా నిన్ను వెతుక్కోవాలో, శతృవులనే వెతుక్కోవాలో తెలియక ఖంగారు పడిపోతున్నారు, కనుక నువ్వు ఇక్కడ కాదు, Admin లో పనిచేయి అని పంపేస్తారు. "మనకి ఎవరినైనా సరే తన్నడమే వచ్చుగానీ, ఇలా Admin గా అజమాయిషీ మాత్రం చెయ్యలేను" అని చక్కా ఇంటి కి వచ్చేస్తాడు స్టాలిన్. ఇక అక్కడ నుండి సమాజ సేవ, ప్రత్యర్థులకి బడిత పూజ తో స్టాలిన్ 2:30 గంటలు సాగుతాడు.

చిరంజీవి ప్రజా నటుడు (అంటే మిగతా హీరోలంతా గొడ్డు, గోదా, వన్యప్రాణి సాకులకి సంబంధించిన నటులు అని కాదు నా భావన), అంటే, ఫాన్స్ కి అతీతం గా ఎంతో ప్రజాభిమానం సంపాదించిన వాడు. అంచనాలు ఎలా వుంటాయి, మిన్నంటి పోవూ? అందులోనూ 3,4 వరుస ఫ్లాప్ ల తరువాత వస్తున్న సినిమా అంటే ఎంత "హోమ్ వర్క్" చెయ్యాలి? ఏ technician శ్రద్ధ వహించినట్టు కనపడదు, ముఖ్యం గా 2nd హాఫ్ లో. సందేశానికి, ఇమేజ్ కీ మధ్య "బాగా నలిగాను" అనిపించుకున్నాడు మురుగ. సూర్య లాంటి స్టార్ ని, మెగాస్టార్ ని హేండిల్ చేయటం అంటే ఒకటి కాదు అని తెలుసుకొని వుంటాడు. స్టార్ నుండి సగటు ప్రేక్షకుడు ఆశించేది

నిస్సందేహం గా "పైసా వసూల్" పిక్చర్. కానీ, commerical గా చెప్పినా, పాత్ర లో కసి వుండాలి, కథనం లో విషయం వుండాలి. చిరంజీవి మాస్ లకి ప్రాణం కదా అని అదే పనిగా ఫైట్లూ, నరుకుడు పెట్టేస్తే చూసేస్తారా?

ఈ సినిమా లో లోపించినవి చాలా వున్నాయి.

1) ముందు ముఖ్యం గా పాటలు. కొత్త డాన్స్ డైరెక్టర్ లని, స్టెప్స్ నీ వెతుక్కోవల్సిన సమయం ఆసన్నమైంది మెగా స్టార్ కి. కథ, కథనం కన్నా ముందు శ్రద్ధ పెట్టాల్సినది ఇక్కడే. శంకర్ దాదా నుండి చెప్పుకోదగ్గ పాట లేదు చిరంజీవి కి picturization పరం గా. నవ్వొచ్చింది, ఆ నడుము వంపులకి. ఏదో నవరతన్ ఆయిల్ వంటి కి పట్టించుకుంటున్నట్టు గా వుంది తప్ప, పుంచ్ లేదు పాటల్లో. మణిశర్మ స్వరాలు, గులకరాళ్ళే.

2) గాంగ్ లీడర్, ఘరానా మొగుడు, ఇంద్ర, టాగోర్ లాంటివి హిట్స్ అయ్యాయంటే, ప్రేక్షకుడు ఆ పాత్రల్లో వున్న ఆవేశాన్ని తనది గా అనుకోబట్టి. విలన్ పవర్ ఫుల్ గా వుంటేనే, హీరోయిజం అంతా రక్తి కడుతుంది అని నిరూపించిన చిత్రాలు అవి. ప్రేక్షకుడు కి ఆ ఉద్రేకం వచ్చేలా కథనం సాగాలి. మురుగ ఇక్కడ తప్పటడుగు వేసాడు. విలన్ కాంప్ ని చాలెంజ్ చేసే సన్నివేశాలు సృష్టింపగలిగినప్పటికినీ, వాటి లోకి లైఫ్ ని తెప్పించడం లో విఫలమయ్యాడు. సగటు ప్రేక్షకుడు "అది రా దెబ్బంటే" అనుకునేలా ఫీల్ తెప్పించలేకపోయాడు. ఏదో వస్తుంటాడు తోచినప్పుడల్లా, "ఒక అమ్మ కీ, అబ్బ కీ.." అంటూ అందరికీ అరిగిపోయిన, పరుచూరి సోదరులకి మాత్రం ఇంకా కొరుకుడు పడని ఒక డైలాగ్ అనేసి పోతుంటాడు. చిరంజీవి, ఖుష్బూ, ప్రకాష్ రాజ్ ల మధ్య సన్నివేశాలలో హీరోయిజం సరిగా ఎలెవేట్ కాలేదు, వాళ్ళు చేసుకున్న చాలెంజ్ లు ప్రేక్షకుడి లో ఏ మాత్రం ఆశక్తి రేపలేకపోయాయి. గాంగ్ లీడర్ లో వందల మంది ని లారీ లోంచి దిగి తన్నే సీన్స్ odd గా అనిపించినా కథనం లో కొట్టుకుపోయాయి, ఇక్కడ కొట్టుకోవడాలే మిగిలాయి.

3) మాస్ ప్రేక్షకులు చిరంజీవి నుండి పవర్ ఫుల్ డైలాగ్స్ ఆశిస్తారు. "నువ్వెంతరా" అంటే "బలి చక్రవర్తి నే తొక్కేయగలిగిన వామనుదంతరా" అనే వైపు లో ప్రతి సమాధానం వుంటే స్పందిస్తారు గానీ, "నేను 82 kg లు" అంటే చచ్చి ఊరుకుంటారు చప్పపడిపోయి. అలా సాగాయి పరుచూరి సోదరుల సంభాషణలు. కొన్ని కామెడీ బిట్స్ పర్లేదు, over all గా టెంపో తగ్గించేసారు సినిమా లో.

4) ఒక త్రెడ్ ని పట్టుకుని వేలాడాలే కానీ, ఇమేజ్ ని బాలన్స్ చేసే ప్రయత్నం లో 2 సినిమా లు చూపిస్తాడు మురుగదాస్. హ్యూమన్ చైన్ సిస్టమ్స్ ని, వ్యక్తిగత విభేధాలు ఒకదానిలో ఒకటి కలిసిపోవాలి కానీ, ఇక్కడ ఎడ మొహం-పెడ మొహం గా "సాగు"తాయి.

5) Illogical సీన్స్ అనేవి మన సినిమాల్లో కామన్ అయినప్పటికీ శృతి మించ కూడదు. కార్ లో జంప్ చేసి పిల్లాడిని రక్షించే సీన్ అనవసరం. సంభాషణలు కూడా అతికినట్టు వుండలి లేదా నవ్వు పుట్టించకుండా వుండాలి సీరియస్ సన్నివేశాల్లో. శారద Hospital లో "పంజాబీ లో థాంక్స్ ఎలా చెపుతారో కొంచెం కనుక్కొని చెప్పు బాబూ" అని అనడం తో సీరియస్ సన్నివేశం పేలవం గా మారింది. అలానే కార్గిల్ ఎపిసోడ్ లో ముకేష్ రుషీ స్టాలిన్ ని నేను కావాలనే వెనక్కి పంపేసాను అని చూపించే సన్నివేశం, చలో ఆంధ్ర ప్రదేశ్ అంటూ బ్రహ్మీ జీ ని తరిమే సీన్ లు సినిమా లో

సీరియస్ నెస్ ని దిగజార్చాయి.

6) క్లైమాక్స్ అద్భుతం అంటూ రాసారు గానీ, మహా పీక్ క్లైమాక్స్. అంత సందేశాత్మక చిత్రం, ఇంత హాస్యాస్పదం గా ముగియడం తో కుమిలి పోతాం. మరి సెట్స్ మీద గొడవలు ఎంత నిజమో తెలియదు కానీ, స్టాలిన్ ని తెర మీద నుంచి దించేసి, చిరంజీవి ని ఎత్తేసారు. అది కథ లో కలవకపోవడం ఖచ్చితం గా ఇబ్బందే.

ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే అనేకం. చిరంజీవి వాడి, వేడి ఏ మాత్రం తగ్గకపోవడం చాలా సన్నివేశాల్లో చూస్తాం. ఈ సినిమా నడవగలిగింది ఈ మాత్రమైనా అంటే అది చిరంజీవి స్క్రీన్ ప్రెజెన్స్. ఒళ్ళు వంచాలి అన్నయ్యా!!

మిగతా అంతా షరా మామూలే. అభిమానలని కొంత వరకూ ఊరడిస్తుంది ఈ సినిమా. చిరంజీవి నుండి ప్రేక్షకులు ఏం ఆశిస్తున్నారో సొంత బానెర్ వాళ్ళకే తెలియకపోవడం శోచనీయం. స్టాలిన్ ఆశయాన్ని, భావోద్వేగాలనీ, సమాజానికి చెయ్యాలనుకుంటున్న సేవ నీ, ఇవ్వాలనుకున్న సందేశాన్ని, మొదటి హాఫ్ లో 2,3 కరుణ రసాత్మకమైన సన్నివేశాలతో దర్శకుడు చూపించినప్పుడు, ఒక అద్భుతమైన సినిమా చూస్తున్నాం అని ఫీల్ అయిపోతాం, తరువాత తరువాతి పరిణామాలు చూసి fry అయిపోతాం.